

Ez a történet első része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Rajzolj nekem egy bárányt

Égész addigi életemben magányosan éltem. Nem volt senki, akivel igazán beszélgethettem volna. Aztán, hat évvel ezelőtt, a repülőgéppemmel balesetet szenvedtem a Szahara sivatagban. A motorom elromlott, és mivel sem utasom, sem szerelőm nem volt, nekem kellett megpróbálnom megjavítani. Ez bizony élet-halál kérdése volt: éppen csak annyi vizem maradt, hogy kitartsom egy hétig.

Így történt, hogy az első éjszakát a homokban töltöttem, több ezer kilométerre minden lakott helytől. Olyan magányos voltam, mint egy hajótörött, aki tutaján hanykolódik a végtelen tengeren. Elképzelheted hát a meglepetésem, amikor napkeltekor egy furcsa, csilingelő kis hang ébresztett. A hang így szólt:

- Légy szíves... rajzolj nekem egy bárányt!
- Micsoda?!
- Rajzolj nekem egy bárányt!

Felpattantam, mintha villám csapott volna belém. Pislogtam, körbenéztem, és akkor megláttam őt: egy különös kisfiút, aki nagyon komoly tekintettel figyelt engem. Később próbáltam lerajzolni őt, de még a legjobban sikerült portrém sem tudta visszaadni azt a bájt, ami belőle sugárzott.

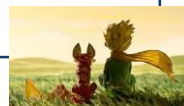

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*

A KIS HERCEG

S22
T1
L2

Ez a történet első része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Amikor hatéves voltam, a felnőttek végleg elvették a kedvem a rajzolástól, így soha nem tanultam meg bármit is lerajzolni – csak óriáskígyókat kívülről és belülről.

Most pedig ott álltam, és szinte kikerekedett a szemem a csodálkozástól. Gondolj csak bele: lezuhantam a sivatag kellős közepén, több ezer kilométerre minden lakott helytől. És mégis, ez a kisfiú, aki előttem állt, egyáltalán nem tűnt elveszettnek. Nem látszott rajta, hogy eltévedt volna a homokdűnék között, vagy hogy fáradt, szomjas, éhes, netán ijedt lenne. Amikor végre megszólaltam, csak ennyit tudtam kérdezni tőle:

– De hát... mit keresel itt?

Ő pedig nagyon lassan, komolyan, mintha valami rendkívül fontos dologról beszélne, újra megismételte:

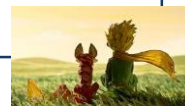
– Légy szíves... rajzolj nekem egy bárányt.

Ha egy rejtély túl erős és megmagyarázhatatlan, az ember nem mer ellenszegülni neki. Bármilyen képtelenségnek is tűnt számomra, több ezer kilométerre minden lakott helytől, halálos veszélyben, mégis elővettem a zsebemből egy papírlapot és a töltőtollamat. Aztán eszembe jutott, hogy az iskolában csak földrajzot, történelmet, számtant és nyelvtant tanultam, rajzolni nem. Ezt kissé bosszúsan közöltem is a kis fickóval. Ő azonban csak ennyit felelt:

– Nem baj. Rajzolj nekem egy bárányt!

A KIS HERCEG

S22
T1
L2

Ez a történet első része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Csakhogy én még soha életemben nem rajzoltam bárányt. Ugyhogy lerajzoltam neki azt az egyetlen képet, amit rengetegszer megrajzoltam: a kígyót kívülről, ahogy lenyelt valamit. Nagyon meglepett, amikor a kisfiú így tiltakozott:

– Nem, nem, nem! Nem akarok egy elefántot egy óriáskígyó gyomrában. A boa veszélyes állat, az elefánt pedig túl nagy és nehézkes. Nálam minden aprócska. Nekem egy bárány kell. Rajzolj inkább egy bárányt!

Így hát nekiláttam és rajzoltam egyet. A kisfiú alaposan szemügyre vette, majd így szólt:

– Nem jó. Ez a bárány nagyon betegnek tűnik. Rajzolj inkább egy másikat.

Rajzoltam hát egy újabb képet.

A kis barátom kedvesen, de kissé tréfásan mosolygott rám.

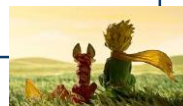
– Hiszen látod – mondta –, ez nem bárány, hanem kos. Szarvai vannak!

Így hát megint nekiálltam, és újra próbálkoztam. De azt a rajzot is elutasította, ahogyan a többit is.

– Ez túl öreg – mondta. – Olyan bárányt szeretnék, amely még sokáig él.

A KIS HERCEG

S22
T1
L2

Ez a történet első része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Ekkorra már teljesen elfogyott a türelmem, mert sürgős dolgom volt: szét kellett szednem a motoromat. Hát gyorsan odavetettem egy rajzot. És hozzáfűztem magyarázatként:

- Ez itt csak a doboza. A bárány, amit kértél, benne van. Nagy meglepetésemre felragyogott a kis bírám arca:
- Pontosan ilyet akartam! Szerinted ennek a báránynak sok fű kell majd?
- Miért kérded? – csodálkoztam.
- Mert ahol én élek, minden nagyon kicsi...
- Biztosan lesz elég fű neki – feleltem. – Hiszen egészen apró bárányt rajzoltam neked. Ő pedig lehajtott a fejét a rajz fölé.
- Nem is olyan apró... Nézd csak! Már el is aludt... Hát így ismerkedtem meg a Kis Herceggel.